

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 11. S. Sabini epistola Pado flumini scripta. quàm fuerit potens?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

tani, frementes scilicet, indomitos fluctus, atque vndarum moles, montesq; gurgitum elatissimos littoribus inferri, veretes, quod iam partim euenisse cernebāt, ne totum oppidum funditus subuerteretur, ingressi sunt ad Hilarionem, &, quasi Ducem ad praeliū comitantes, cum in littore posuerunt. Qui cum tria crucis signa pinxisset in sabulo, manusq; contra tenderet, incredibile dictu est, in quantam altitudinem intumescens mare ante eum steterit: ac diu fremēs, & quasi ad obicem indignans, paulatim in semetipsū relapsus sit. Vides hīc causā, ob quā mundi Gubernator mari potestatem fecerit, fines suos transfiliendi? Sic suam, sic Sācti sui, sic crucis patefecit vim ac potestatem; sic fidem propagauit; sic Ecclesiam auxit; sic fiduciam hominibus attulit, vt, in omni periculo, discerent ad diuinum confugere auxiliatorem, neque Diuorum patrocina aspernarentur.

§. XI.

S. Sabini epistola Pado flumini scripta, quam fuerit potens?

Similem in aquis potentiam, Attala Abbas, apud Ferrarium, ostendit. Similem de Sabino Placentinorum Episcopo testatam reddit,

Ferrar. 10°
Martij.

S. Greg. 1. reddit D. Gregorius. *Ei enim, dum die qua-*
 3. cap. 10. *dam, suus diaconus nuntiasset, quod cursus sui*
 dialog. *Padus alueum egressus Ecclesie agros occupasset,*
totaq; illic loca nutriēdis seminibus profutura,
aqua eiusdem fluminis teneret, venerabilis vite
Sabinus Episcopus respondit, dicens: Vade, & dic
ei; Mandat tibi Episcopus, ut te compescas, &
ad proprium alueum redeas. Quod Diaconus
eius audiens, despexit, & irrisit. Tunc vir Dei
accerdito Notario dictavit, dicens: Sabinus Do-
mini IESV Christi feruus cōmonitorium Pado:
Præcipio tibi, in nomine IESV Christi Domini
nostri, ut de alueo tuo, in locis istis, ulterius non
exceas, nec terras Ecclesie lādere præsumas. Atq;
eidem Notario subiungit, dicēs: Vade, hoc scribe,
& in aquam eiusdem fluminis proice. Quo fa-
cto, sancti viri præceptum suscipiens, statim se a
terris Ecclesie fluminis aqua compescuit, atq;
ad proprium alueum reuersa, exire ulterius in
loca eadē non præsumpsit. Quā in re, Perre, quid
aliud, quam inobedientium hominum duritia
confunditur, quando in virtute IESV, & ele-
mentum irrationabile sancti viri præceptis obe-
dinit? Cur non obediret quoque hoc ele-
mētum ipsi DEO, inobedientibus irascenti,
atque aquas, de alueis suis in eos, agminis
instar, emittenti? Punit justè flammis, cur
 inique

cal. 1879
 11714

liber

aquarum damnis, laudabilem esse. 189

iniquè plectat vndis? cùm sit Dominus
vtriusque elementi.

C A P V T. VIII.

*Aquas mortalibus nocentes, esse Dei in-
stissimè punientis instrumenta; ac sepe
etiam velut iudicia, quibus mali à bonis
discriminantur; sed cum iudicio,
& non sine delectu agno-
scenda.*

S. I.
*Aquarum exorbitantium pericula,
damna, vituperia.*

Hinc ad tertiam querelam respon-
sio datur, quæ duabus prioribus
suapte natura cohæret. Quippe
si aquæ sunt, quæ possunt sanita-
tem lædere; si diluuiâ, quæ valent in damna
hominum excurrere; procliue est cogitare,
& illas reipsa, & ista nocere; enimuerò, et
si, metu ipso, grauius affligant humanam
solicitudinem, tamen insuper etiam & fu-
nera facere, atq; alijs extremis malis terræ
incolas mactare: & eos, qui ad naues con-
fugiunt, allidere, scopulisque inferre peri-
turos. Neque enim *sata leta bonumq; labores,*
& iumenta dūtaxat diluuijs, sed etiam tota
ædifi-